

E duminică dimineața, foarte, foarte devreme. Ema se dă jos din pat, se împiedică de papucii ei uriași în formă de unicorni și, cu ochii cârpiți de somn, intră în sufragerie. Acolo dă peste o scenă care o lasă cu gura căscată: micul Eric stă drept în mijlocul camerei, cu picioarele crăcănate

și figura încruntată și mișcă mâna dreaptă dintr-o parte în alta, de parcă ar șterge cu o cârpă invizibilă un geam uriaș aflat în mijlocul sufrageriei. Nu pare s-o vadă pe Ema, e foarte concentrat să dea din mână. *Haț* rapid, de la dreapta la stânga. Apoi, încă o dată. *Haț!*

– Eric, ce faci acolo, prinzi muște? întrebă mirată Ema, frecându-se la ochi.
– Nu, zice Eric printre dinți. Încerc să schimb camera asta cu alta mai interesantă.

Ema rămâne fără cuvinte. Nu înțelege nimic. Cum să schimbi o cameră cu alta doar dând din mâini? Și dacă e adevărat, ea de ce nu știa un asemenea truc magic valoros? Acum ar fi putut avea camera plină de ponei adevărați...

- Ce amuzant, Eric! șoptește Ema în timp ce amândoi frații se spală pe dinți. Înainte de virusul ăsta nu aveam voie deloc la tabletă și laptop!
- Daa, iar acum e obligatoriu! Hihi, îmi place mult ecranul, adică pardon, vreau să zic grădinița pe ecran, se corectează Eric.
- Plus căăă, adaugă Ema, ia uite, pot să fac școala în pantaloni de pijama!
- Iar eu am aproape castronul cu lapte și cereale; când nu e nimeni atent, hap, mai înghit o lingură!
- Vai, măi, Eric, să nu mai zici asta, că nu e voie să mănânci la ore!

Problema e că... Oș, n-o să-ți vină să crezi! Lucrurile n-au mers foarte bine. Îți povestesc imediat! Tot timpul petrecut la ecran a produs schimbări în viața familiei Pofticioșilor.

Mami n-a mai ieșit deloc la întâlnirile și evenimentele ei, acum face totul de acasă, online. Stă numai în pijama, iar când trebuie să meargă să ia pâine, se pregătește și se costumează de parcă s-ar duce pe Lună. Tati lucrează la bancă, în dormitorul copiilor. Își pune cămașă și cravată, pentru că are întâlniri video cu oameni importanți, dar în partea de jos stă în pantalonii scurți de plajă, așa se simte el comod. Arată destul de caraghios!

Doar că mișcarea lui Eric nu pare să funcționeze. După zece minute de sport cu mâna, Eric renunță și se așază dezamăgit pe podea.

– De ce nu e viața adevărată la fel de ușoară precum cea de pe ecran?

Eric vine lângă el și spune seriosă:

– Eric, cred că ai intrat sub vraja ecranelor!
Trebuie să te salvăm!

Ca să înțelegi mai bine întreaga poveste, lasă-mă să-ți povestesc totul de la început. Dacă nu-i cunoști deja pe Ema și Eric, trebuie neapărat să știi că ei sunt frați și se înțeleg foarte bine, cu excepția momentelor (foarte dese) când se ceartă. Ema e un pic mai mare, iar Eric e un pic mai pofticios. Ar mânca întruna.

Ema le face semn cu ochiul lui Mami și lui Tati.
Hai să discutăm în camera cealaltă, vrea ea să le transmită, dar ei înțeleg că i-a intrat ceva în ochi și se grăbesc să o ajute. În timp ce amândoi se holbează la Ema în ochi, ea le spune în șoaptă:
– Știu cum să-l salvăm pe Eric de vraja rea a ecranelor!
– Da? M-aș bucura mult, zice Mami, care nu știa ce să mai facă să-și recupereze băiețelul vesel și isteț.

În timp ce clătitele se răcesc pe masă, iar Eric stă pe covor și-și numără amărât dungile de pe ciorap, Mami, Ema și Tati se înghesuie pe hol să facă planul. Pisicuța apare și ea repede, crezând că se dă ceva de mâncare.